

stanovali, so bili dali za svoje stroške spominsino Pavlu Rostazu, svojemu nekdanjemu tovaršu v regimentu, kteriga junakoserčnosti so sami pričali bili, ponoviti, jo z celo svojo kompanijo na tem mestu po vojaški šegi počastiti in s posebno prazničnim cerkvenim obhajanjem posvetiti.

Danes bomo pa, Visoko Častiti! na ravno tistim svetim mestu slavni junakoserčnosti Pavla Rostaza novi in stanovitiši spominik posvetili, kteriga so mu — svojemu nekdanjemu tovaršu — vsi udje od perviga do zadnjiga častitiga c. k. petiga huzarskiga regimenta omislili. Kakor regimenta jakimu sinu, bo letá krasni spominik tudi vsim njegovim tovaršam, ki so mu ga postavili, v veliko veliko čast; kar pa njegovo veljavo še veliko viši povzdigne, je, de ga ni navaden kannarski podobodél, ampak c. k. oficir verle avstrijske vojne iz terdiga kamna umetno izdelal, in podobi práv práv primerjen duh vdihnil.

Cerkev — razlagavka svete vere, té iz nebes nam milo poslanc oznanovavke mirú — vsako čednost spoznavši, in tó, za ohranjenje mirú takó potrebno krepost visoko spoštovavši, posvečuje s posebno radostjo spominke, postavljene v čast junaških domovine sinov; torej priporoči in zroči tudi ona letó sveto spominsino verliga Pavla Rostaza pobožnim prebivavcam Ipavske doline, zavetni skerbi visoko častite tehantije in velavne kantonske komisije, de bi tudi v prihodnjih stoletjih vsi avstrijski vojaki in drugih dežel verli sinovi memo tega svetiga mesta popotvaje, vidili, spoznali in se učili: kakó lepo in slavno je — za domovino svojo kri preliti! —

Vam pa prevrednim namestnikam veljavniga c. k. petiga huzarskiga, zdaj kraljevo Sardinjskiga imenovniga regimenta, v kteriga imeni se je dragi, danes posvečen spominik postavil, Vam naj se današnje visoko obhajanje globoko v spomin in v serce vtisne, in naj Vas, ko bi domovina v nevarnosti zdihovala, k enaki junakoserčnosti spodbada! Vaš poklic, Vaša dolžnost je, in Vaša lastna čast tirja od Vas, de Svojo-kri, de Svoje življenje za ohranjenje presvitliga Cesarja in drage domovine stavite. Verlim in junaškim domovine sinovam dodeli vikši Oblastnik nevenljivi zmage venec!

Blago dušo danes visoko čistaniga junaka, ktero je on iz nepremakljive zvestobe do Cesarja in iz goreče ljubezni do rojstne dežele, kakor mučenc ali marternik, blizo tukaj le iz serčnosti pustil, je usmiljeni Bog v svoje sveto varstvo vzal; njegovi pozemljski ostanjki pak naj na tem svetim mestu pod brambo Marije, naše preljube Gospé, ktero v ti hiši božji častimo, do dneva vstajenja s častjo in v miru počivajo! —

Po dokončanem nagovoru so še Goriški gospodje pevci lepo pesem „Junaka spanje“ práv čversto brez orglanja zapeli. Na to so več časa popred iškopane in v spodobni tružici spravljene kosti Pavla Rostaza iz cerkve med spremljenjem vojaške častivne straže na to mesto prenesli, spominik blagoslovili in potem tružico s kostmi pod-nj v pokopališe položili. Zadnjič je praznično oblečena vojašna, ki se je nasproti cerkvi in spominsini nastavila, leti po svojih šegah trikrat vклонila, in jo s trojnim streljanjem in z muziko počastila.

To od ene strani kar ganljivo, od druge pa k narveči junakoserčnosti spodbodljivo obhajanje se je spominu vsih pričajočih globoko vtisnilo. Ko bi se bilo le pet dni popred za to obhajanje zvedilo, bi ne bila mogla sicer zlo prostorna cerkev privretiga ljudstva obseči.

Vsi gospodje oficirji so bili h sklepu od gospoda grofa Lantirja na kosilo povabljeni, kér so zdravico

presvitlimu Cesarju Ferdinandu, po tem veljavnimu petimu huzarskimu regimentu, celi verli cesarsko kraljevi vojni in še drugim napivali. Na večer je lepa vojaška muzika na plesišu v Tábri pričijočo gospódo k veselimu plesu združila.

Bolj veljavna množica kantonske komisije je nahitrama toliko denarja zložila, de so iz njega množni vojaki oba dni svoje pričijočnosti v Ipavi, z mesam, rajžem in vinam gostovani bili.

Zahvala.

Gosp. Kl. Janša, naravoslovec v Ljubljani, je zvesto spolnil, kar nam je obljubil in v letašnjih velikih šolskih praznikih po Gorenskim nabrane slovenske ime-na z zeliši vred, nam podal. Nej bode zató pridnimu gospodu Janšatu očitna hvala in zahvala. Vredništvo.

Urno, kaj je noviga?

(Za svetovavca pri c. k. Teržaškim deželnim poglavarstvu) namesto na Dunaj poklicaniga gospoda Dr. And. Gollmajerja, c. k. svetovavca pri dvorni komisii, so presvitli Cesar po sklepu od 18. tega mesca gospoda Ignaca Beka, fajmoštra v Velkím Olkovcu in vodja c. k. Cnojmških latinskih šol na Marskím, izvolili.

(Na Irskim) — deželi pod Angležkim kraljestvam — so se začeli strašne lakote bati zató, kér jim je gnjiloba skorej ves korún — edini živež Irskiga ljudstva — pokončala.

Veselo oznanilo.

Vredništvo teh Novic je 300 iztisov (eksemplarov) v slovenski jezik prestavljeniga nagovora Njih Prevzvišenosti milostljiviga škofa in kneza gosp. gosp. Antona Alojza, kteriga smo v 42. listu natisnili, vodju c. k. domorodniga regimenta podálo s tem namenam, de bi ga dali med vojake tega regimenta razdeliti. Temu natisu smo ob kratkim tudi nagovor c. k. vodja, žlahtniga gospoda M. Görgerja v slovenskim jeziku pridjali; potroški celiga natisa pa so bili iz tiste zaloge poplačani, ktero so mestniki za praznovanje 24. Kimovca nabrali. — Vodja domorodniga regimenta so podeljene slovenske iztise z velikim veseljem sprejeli in ukazali jih v spomin tega veličastniga obhajanja precej med vojake razdeliti. Po ti poti je prelepi in krepki nagovor po svoji vrednosti razgласen, in brali ga bodo tudi tisti, ki nemškiga jezika ne razumejo.

Vganjka.

Veliko imam oči, pa vender sim slep —
Per vsakim očesu zraste mi rep.

Žitni kusp.	V Ljubljani		V Krajnju	
	31. Kozoperska.		27. Kozoperska.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	50	1	57
1 » » banaške....	2	—	2	7
1 » Turšice.....	1	12	1	12
1 » Soršice.....	—	—	1	34
1 » Reži.....	1	21	1	26
1 » Ječmena.....	1	10	—	—
1 » Prosa.....	1	5	1	10
1 » Ajde.....	1	—	—	57
1 » Ovsá.....	—	42	—	45